

Harry G. Frankfurt, The Reasons of Love

Paul van Tongeren, 28 december 2015

De vraag: "Hoe horen we te leven?"

Praktische filosofie is verwondering over hoe je moet leven. Daarbij gaat het om helderheid en vertrouwen in hoe te leven, niet om een logisch sluitend verhaal. Omdat we onszelf niet gecreëerd hebben zal er iets zijn wat niet uit onszelf komt. We hebben verlangens, waar we keuzes tussen maken op basis van waar we om geven. Belangrijk is dat waar ik om geef; er zijn geen objectieve criteria; geven om is het begin.

Over liefde en haar redenen

Houden van is haar belang vooropzetten en belangeloos ten opzichte van jezelf. Houden van is persoonlijke voorkeur voor een uniek exemplaar: mens, idee, land, object. Houden van is niet affectief, cognitief of rationeel maar een configuratie van de wil. Liefde is een limitatie van de wil en door de wil. Ergens van houden geeft een einddoel. Zonder doel wordt de vitaliteit van het zelf bedreigd. Om te bepalen hoe je moet leven heb je een doel nodig. Het gaat niet om stand van zaken in eindsituatie; het gaat om richting en nuttig bezig zijn. God kan risicoloos van iedereen en alles houden. Liefde bindt ons zodat we niet meer hoeven te twijfelen. Dat geeft vrijheid, ruimte voor actie en rust.

Het lieve zelf

Zelfliefde is - met criteria liefde toegepast op jezelf - belangeloze interesse voor jezelf, gericht op je unieke niet vervangbare zelf, eigen belangen belangrijk en het bepaalt je wil. Houden van jezelf is het verlangen ergens van te houden, is leren ergens van te houden. Van jezelf houden is tevreden met jezelf zijn: we accepteren en onderschrijven onze wilsmatige identiteit, zijn tevreden met onze doelen en onze liefde. Liefde bestaat om leven betekenis te geven, om ons gefocust wholehearted in een activiteit te begeven die zinvol is. Liefde heeft of geeft geen moraliteit.